

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 คุณธรรม ทักษะ และความรู้ที่จำเป็น บนฐานค่านิยมร่วมสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนอันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงการอุดมศึกษา ทั้งนี้ สถานศึกษามีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษา ให้เป็นอัตลักษณ์และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Educaiton, DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้อง อารงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก นั่นคือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่อดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนรู้ เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียลักษณ์และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิต เพื่อสร้างงานหรือสัมมนาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียง ความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

2. ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้มีความทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

3. พลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้กฎรู้ผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียมเสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ 3 ด้าน ที่เหมาะสมตามช่วงวัย ที่มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง และสะสมตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ การนำกรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

จะเป็นหน่วยประสานงานในการดำเนินงานของหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแปลงกรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา สู่งานจัดทำ กำกับ ติดตาม และประเมินมาตรฐาน การศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับแต่ละระดับและประเภทของการศึกษา เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อของ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา กระบวนการดำเนินงานดังกล่าว ควรใช้การ ทำงานแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยพลเมืองที่เข้มแข็งในระดับอุดมศึกษา คือ กล้าต่อต้านการกระทำในสิ่งที่ผิด ให้คุณค่ากับความรู้ความสามารถ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ร่วมมือ สร้างสรรค์การพัฒนาตนเอง และสังคมที่ยั่งยืน ขจัดความขัดแย้ง และสร้างสันติสุขทั้งในสังคมไทยและ ประชาคมโลก

จากลักษณะด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งร่วมมือสร้างสรรค์การพัฒนาตนเอง และสังคมที่ยั่งยืนในกรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ เป็นส่วนที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจการพัฒนาจิตอาสา ซึ่งจิตอาสาเป็นคุณธรรมหนึ่งของพลเมือง เป็นคุณค่าและจิตสำนึกเป็นจิตวิญญาณของสังคม บุคคลองค์กร หรือสังคม สังคมที่ไม่มีคุณค่าและจิตสำนึก ทำให้ขาดพลังในการสร้างสรรค์ เมื่อเกิดจิตอาสาทำให้เกิด ประชาสังคม ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของสังคม ซึ่งจะทำให้ การเมือง เศรษฐกิจศีลธรรมดี (ประเวศ วะสี และคณะ, 2542, น. 81 : 20)

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ ดังแผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ได้มีการปรับกระบวนการพัฒนาคน โดย มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคนและสภาพแวดล้อมทางสังคมเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ ความรู้และทักษะความสามารถซึ่งเป้าหมายนั้นมุ่งหวังให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรมจริยธรรม ดังนั้นในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มี ความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกการเป็น พลเมืองที่ดี และเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม (ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร, วิมล เหมือนคิด และชญญา ลีศัตร์พ่าย , 2554, ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์, 2556)

จิตอาสา (Volunteer Mind) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์ที่สังคมในประเทศ ใน ปัจจุบันนี้กำลังต้องการ สังคม ต่างมุ่งหวังให้บุคคลยึดถือและนำมาประพฤติปฏิบัติ ซึ่งแสดงออกโดยมี ความเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์ การให้ความช่วยเหลือ การเสียสละให้กับคนอื่นอย่างเต็มใจ การดูแลใส่ใจ สิ่งแวดล้อมและชุมชนเป็นทุนสังคมที่ประเทศไทยและทั่วโลกกำลังผลักดันให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะช่วยให้สังคม ชาติบ้านเมืองสามารถดำรงได้อย่างปกติสุข จากแนวคิดดังกล่าวเห็นได้ว่าสังคมให้ความสำคัญ ในการ พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือเยาวชนนั้นเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ที่มีจิตอาสา สำหรับเป็น สถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาหลายภูมิภาคทั่วประเทศไทยเข้ามาศึกษา อีกทั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัย-

ธรรมาธิราช ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดไม่มีชั้นเรียน มีจุดเน้นในการพัฒนาบัณฑิตให้มีทั้งความรู้ ความสามารถควบคู่กับการมีจริยธรรมและคุณธรรม เพื่อเป็นกำลังสำคัญของประเทศ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยไม่ได้มุ่งเน้นเพียงความรู้ ทักษะความชำนาญทางวิชาชีพเท่านั้น หากต้องการมุ่งเน้นให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้รับการปลูกฝังควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นับได้ว่าจิตอาสาเป็นคุณธรรมที่นักศึกษาควรได้รับการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีลักษณะจิตอาสา

สำหรับผลจากการทำกิจกรรมจิตอาสา นั้นยังส่งผลต่อผู้อื่น คือ ทำให้ผู้อื่นมีความภูมิใจในตัวเรา เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นในสังคม ทำให้ผู้ที่ได้รับก็รู้สึกดีจากการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งผู้ปกครองก็มีความภูมิใจที่นักศึกษาได้ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ว่า “พ่อแม่ภูมิใจในตัวเรา ที่เราได้ทำสิ่งดี ๆ ให้แก่คนอื่น” และกิจกรรมจิตอาสาที่เราทำไป เราได้รับรางวัล รางวัลก็เป็นส่วนหนึ่ง การันตีได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชน เป็นโครงการที่ยั่งยืน ทำให้คนที่ได้รับรู้สึกดี ทุกวันนี้ก็ยังทำโครงการนี้อยู่ ชาวบ้านในชุมชนชอบ แสดงว่าสิ่งที่เราทำเป็นสิ่งที่ดีต่อผู้อื่น นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อื่นได้รับการช่วยเหลือ เป้าหมายของการทำกิจกรรมจิตอาสานั้นเน้นที่การทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นก็ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสที่จะทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นหรือผู้ที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ ดังข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวไว้ว่า มันทำให้เกิดประโยชน์ต่อคนอื่น เราเป็นผู้ให้ เรารู้สึกสุขใจ เราเคยได้ การให้นั้นมันสำคัญกว่าการรับ มันทำให้เขาสามารถพัฒนาได้ (ณัฐชุตตา สุภาพจน์, 2561)

การแนะแนว เป็นกระบวนการช่วยเหลือคนให้รู้จักตัวเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อเขาสามารถนำตนเองได้ เป็นต้นว่า การตัดสินใจได้ว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหาอย่างไรและสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุขมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน (วัชร ทรัพย์มี, 2531) จึงทำให้เกิดภารกิจของการแนะแนวโดย (โกศล มีคุณ, 2544 น. 39) ได้กล่าวถึงภารกิจวิชาการแนะแนวว่าการแนะแนวเป็นวิชาชีพขั้นสูงที่มีวิชาการเป็นพื้นฐาน ความรู้ที่นำมาใช้งานแนะแนวส่วนใหญ่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบระเบียบ จึงมีความแน่นอนเชื่อถือได้ เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ทำให้วิถีชีวิตของบุคคลต้องปรับเปลี่ยน สภาพปัญหาของคนที่เปลี่ยนไป งานแนะแนวที่มุ่งช่วยบุคคลให้ประสบความสำเร็จจึงต้องพัฒนาทั้งเนื้อหาและวิธีการเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และสามารถสนองความต้องการของบุคคลได้อย่างเหมาะสม การแนะแนวจึงต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างความรู้ใหม่อยู่เสมอ องค์ความรู้ที่มีอยู่ และองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่จะเกิดประโยชน์ก็ต่อเมื่อถูกนำมาใช้ และผู้ที่นำความรู้เหล่านั้นมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมมาโดยตรง ดังนั้น

ภารกิจทางวิชาการของงานแนะแนวที่เด่นชัดจึงมีสองประการ คือ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ไปใช้เพื่องานแนะแนว

ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมนกันอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนวประกอบด้วย 3 ส่วน คือ คู่มือผู้ให้บริการ คู่มือผู้รับบริการ ซึ่งมีใบงาน ใบความรู้และแบบทดสอบก่อนและหลังและสื่อหรืออุปกรณ์ การจัดกิจกรรมเพื่อนำชุดกิจกรรมแนะแนวมาใช้เป็นสื่อการสอนและเป็นแนวทางประกอบการเรียนการสอนเพื่อช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตรงตามเป้าหมายตามขอบข่ายของงานแนะแนว

ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบร่วมมือ เป็นการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียนตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งตรงข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขันและการเรียนตามลำพัง รูปแบบจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถจัดได้อย่างหลากหลาย แต่ทุกแบบมีลักษณะร่วมกัน คือ แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยสมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน มีการฝึกฝนการทำงานกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม และการประเมินผลเป็นรายบุคคล

การพัฒนานักศึกษาให้มีจิตอาสาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่พึงประสงค์กับการศึกษา และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้วิจัยในฐานะที่อยู่ในศาสตร์ของการแนะแนวและการศึกษาเชิงจิตวิทยาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาจิตอาสาของนักศึกษา

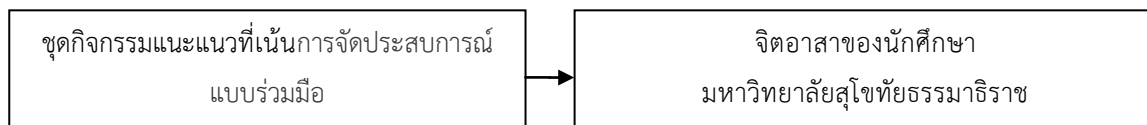
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 2.2 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชของกลุ่มทดลอง ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

4. สมมติฐานของการวิจัย

4.1 นักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในกลุ่มทดลองที่ได้รับผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังการทดลอง มีจิตอาสาสูงกว่าระยะก่อนทดลอง

4.2 นักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในกลุ่มทดลองที่ได้รับผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีจิตอาสาในระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้น

5. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องคือ ชุดกิจกรรมแนะแนวเน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและจิตอาสา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งจำนวนนักศึกษาใหม่ ปี 2557 จำนวน 38,001 คน ปี 2558 จำนวน 35,832 คน ปี 2559 จำนวน 31,684 คน (อ้างอิง สำนักทะเบียนและวัดผล มสธ. สารสนเทศงานงานทะเบียนและวัดผล ประจำปีการศึกษา 2559)

ขอบเขตด้านเวลา

ช่วงเวลาที่ดำเนินการปี 2563

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 จิตอาสา หมายถึง ความสำนึกของบุคคลที่มีต่อส่วนรวม การเสียสละเพื่อสังคม เป็นจิตที่เป็นผู้ให้ คิดดี คิดทางบวก มีความหวังดีต่อผู้อื่น อยากช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน มีการ

เสียสละเพื่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจ และส่งผลให้ เกิดความสุขทางจิตใจ มีความมุ่งมั่นพัฒนาสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น กล่าวเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ด้านดังนี้

1) ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในลักษณะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องการช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้ผู้อื่น ได้รับความสุข การอำนวยความสะดวก แบ่งปันสิ่งของ ให้คำแนะนำและชักจูงไปในทางที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่นหรือการให้กำลังใจ ปลอบใจ เป็นการกระทำที่ไม่หวังผลตอบแทน

2) ด้านการเสียสละเพื่อสังคม หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในลักษณะถึงความมีน้ำใจ การสละเวลา สิ่งของ แรงกายและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่สังคม เป็นการกระทำด้วยความเต็มใจไม่มีใครบังคับ

3) ด้านมุ่งมั่นพัฒนาสังคม หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาถึงความตั้งใจในการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม กล่าวเสนอความคิดเห็นในทางที่สร้างสรรค์สังคม การตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จโดยไม่ละทิ้งหรือหลีกเลี่ยงการทำงาน มีความเพียรพยายาม สนใจปัญหาของสังคม และเสนอความคิดในการแก้ปัญหา

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง ชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายทางการแนะแนวที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฟังพาทอาศัยกัน มีความรับผิดชอบทั้งส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย 1) คำชี้แจงและการเตรียมการของผู้ให้บริการ 2) แผนการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งระบุสื่อ ใบงาน ใบความรู้ หรืออุปกรณ์การจัดการกิจกรรมไว้ในแต่ละแผน อาจเป็นกรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ สื่อสังคมออนไลน์ คลิปวิดีโอ มัลติมีเดีย แบบประเมินพฤติกรรมเป้าหมายในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล 3) คำชี้แจงการใช้เครื่องมือตรวจสอบพฤติกรรมที่เป็นผลจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวนั้น ๆ โดยในชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นการจัด 12 ชั่วโมง จำนวน 2 วัน รวมถึงระยะติดตามผลหลังจากสิ้นสุดการทดลองอีก 1 เดือน อีก 1 ครั้ง รวม 3 วัน

6.3 การจัดประสบการณ์แบบร่วมมือ หมายถึง เป็นการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดการจัดการการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

6.4 ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง คะแนนจิตอาสาที่เพิ่มขึ้น ภายหลังจากทดลอง เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนและหลังการทดลอง รวมถึงคะแนนจิตอาสาในระยะติดตามผลเมื่อเปรียบเทียบกับระยะหลังการทดลอง และใบรายงานการเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาในระยะติดตามผล

6.5 นักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ยังไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนักศึกษา

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ได้องค์ประกอบของจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อการพัฒนาเป็นแบบวัดมาตรฐานต่อไป

7.2 ได้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นนวัตกรรมที่มีคุณภาพในการนำไปสู่การใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพในการมีจิตอาสาอันเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมส่วนรวม

